

זמני כניסת ויציאת השבת
עפ"י לוח עתים לבניה

בני ברק	ירושלים	נתיבות	הדלקת נרות
18:59	18:44	18:52	18:52
20:01	19:59	20:00	צאת השבת
20:34	20:37	20:35	רבינו תם

קבלות נשים צדיקות

פרשת אחרי - קדושים תש"פ | אבות פרק ג' | יש לשמור על קדושת הגיליון! | גיליון 7

קוה אל ה'

"אבן פינה" לתורה ויראת שמים מגבלים בדמעות!

בכמה מקומות בחז"ל מצינו את הביטוי "חבלי משיח", שנגזר מהמושג "חבלי לידה", והיינו שהיסורים הכי גדולים הם חבלי לידה. והשאלה היא, לשם מה יש צורך ביסורים לפני לידת ילד?

בשעת הנחת אבן הפינה לשיבת פוניבז' סיפר רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל - הרב מפוניבז', על מייסד "אם הישיבות" רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל, שבשעה שבא להניח את אבן הפינה לשיבת וולוז'ין, לא גיבלו את הטיט במים, אלא בדמעותיו של רבי חיים! וכך אמר רבי חיים - ישיבה מייסדים בדמעות!

"לידה" היא ייסוד של יהודי חדש. זהו מעמד של "הנחת אבן פינה" ליהודי העומד לצאת לאוויר העולם. אותו יהודי יכול להיות בעתיד "חפץ חיים" או "חזון איש". ויהודי מלא בתורה ויראת שמים - מייסדים אך ורק בדמעות!

לכן טבע הקב"ה את תהליך הייסוד - הלידה של היהודי, שיתבצע מתוך כאב ויסורים גדולים - וכל זה כדי שאמו תצעק! תתפלל ותתחנן לקב"ה שאותו תינוק יהיה גדול בתורה וביראת שמים!

וידיעה זו נחוצה ביותר - כי יש נשים שצועקות מתוך כאב, ואינן נותנות את דעתן לחשוב מדוע הקב"ה טבע את תהליך הלידה שיתבצע מתוך כאב ויסורים! במקום לקרוא לרופא או לאחות ולבקש תרופה או זריקה, יש לזעוק לקב"ה! הכאב הוא כדי שהאם תזעק - והתינוק יחיה את כל חייו מכוחן של אותן דמעות! שמונים-תשעים שנה של חיי קדושה וטהרה יהיו מיוסדים על הדמעות הללו!

ולא זו בלבד - אלא זמן רב לפני הלידה כבר חשה האשה בפחד מהלידה העתידה לבוא עליה. גם פחד זה טבע הקב"ה כדי שתצעק ותתפלל!

כמו כן במשך שנות חייהם הראשונות, נוטים הילדים לחלות במחלות שונות ומשונות - כאבי אוזניים, גרון וכו'. וכל זה כדי לעורר את האמא שלא תפסיק להתפלל, שתמשיך לצעוק ולהתחנן - מניחים כאן "אבן פינה" ליהודי של תורה ויראת שמים! ואבן פינה לתורה ויראת שמים מגבלים בדמעות! (נפש חיה)

פנינה לנשמה

מי זאת האישה המובטחת לשמוח ביום האחרון ולהעלות חיוך על פניה - חיוך של נחת ושמחה מתוך נצחונה ומלוי תפקידה במלואו, הן ביום האחרון לחייה, והן ביום האחרון של הגלות בו נזכה להקביל פני משיח צדקנו - זאת אשר נצחה בגבורה ועז להיות הדר לבושה.

"עוז" - שלבשה בגדיה בעוז נגד כל הזרם והאופנה.

"והדר" - נהגה בצניעות על דרגת "המהדרין", ולא הסתפקה בפשרות ובהתרים למיניהם, אלא לקחה על עצמה לנהוג בצניעות הלבוש וההנהגה בהידור, זאת המובטחת בהבטחת "ותשחק ליום אחרון".

כל בר דעת רואה שתקופתנו עתה הנה תקופה הרת גורל לקיומו של עם ישראל, עם ישראל נמצא בסכנה קיומית שלא היה כמותה בעולם, על כל בת ואשה יש לה לראות בימינו אחריות המוטלת עליה על מנת להבטיח את קיומו של עם ישראל בכלל ואת קיומה בפרט, שכן בזכות נשים צדיקות נגאלו אבותינו ובזכותן נגאל. (הרב לוגאסי)

פינת ההלכה

הנושא: החולצה (המשך)

א. **הצוואר** - דעת רבים מהפוסקים שאינו טעון כיסוי, אולם חובה להקפיד שלא לגלות יותר ממנו אפילו מעט. גבול הצוואר החייב כיסוי הוא: מלפנים - מבליטת העצמות ומטה. מהצדדים - מהמקום שמתחיל השיפוע לצד הכתף. מאחור - מהחוליה הראשונה של הגב. והמחמירות להוסיף צווארון תבוא עליהן ברכה.

ב. **השרוולים** - זרוע האישה חייב בכיסוי, ולכן השרוולים צריכים להיות ארוכים מספיק כדי שיכסו את המרפק בכל תנועה שהיא כך שגם בשעת הרמת היד לא יתגלה המרפק, בנוסף לכך יש להזהר שפתח השרוול לא יהיה רחב אלא יסתיים בפתח צר, גומי או כפתור. יש מחמירים ללבוש שרוולים ארוכים עד כף היד, וראוי וצנוע לנהוג כך.

לבת שלום ומבורך!

סיפור לשבת

ואהבת לרעהך כמוך

הרב נחמן גלינסקי זצ"ל, בנו של מגיד המישרים המפורסם הרב הגאון רבי יעקב גלינסקי זצ"ל, נודע בימי בחרותו כאחד מטובי העילויים שבישיבה.

פעם, בעיצומו של שיעור כללי שמסר ראש הישיבה לכלל בחורי הישיבה, נחת לו לפתע אווירון נייר על דוכנו של ראש הישיבה... היה זה אחד הבחורים, שהשיעור כללי לא היה בדיוק בראש מעייניו... וכדי להפיג את השעמום הכבד ואת הריקנות שבתוכו, שיחק באצבעותיו במשחק קיפולי נייר, ושלח את האווירון המזערי לכיוונו של חברו, אך לצערו המאוורר המקומי שינה את כיוון התעופה... הישר אל ראש הישיבה !

ההלם היה מוחלט, הבחורים כולם נבהלו למראה הזלזול הנורא. ראש הישיבה עצמו עצר בפתאומיות את מהלך השיעור, פניו האדימו כשהרים את אותו אווירון נועז וחוצפני בידיו, ודרש בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שהבחור שהעיף אווירון זה, יקום בבקשה ויצא מבית המדרש מיד !!!

פחד גדול נפל על בחורי הישיבה, ניתן היה לחוש את המתח באוויר, אך אף בחור לא זז ממקומו. הגאון ראש הישיבה לא יתיר, והוא חזר והדגיש שהוא לא ימשיך במהלך השיעור בשום אופן, עד שלא יקום אותו בחור ויצא החוצה !

באותן דקות קשות של חרדת הדין, הבין היטב הבחור החסיד נחמן גלינסקי, מן העילויים שהשתתפו היטב בכל מהלך השיעור, לליבו ולנפשו של אותו בחור. מתוך סערת רגשי רחמנות קם לפתע ממקומו, ופסע החוצה בראש מורכן ! לרווחתו של אותו בחור, ולפליאתם של כל הבחורים וראש הישיבה, לנוכח מעשה גבורה זה .

השיעור כללי הסתיים, כשרוב בחורי הישיבה וסגל צוות הרמ"ם והמשגיחים לא הצליחו לגלות את זהותו של אותו בחור מעופף הניירות... גם נחמן עצמו לא ידע ולא ביקש לדעת מי היה אותו בחור .

שנים רבות חלפו להן ביעף אחר אותו המעשה. לאחר שנפטר ר' נחמן, הגיע בבית המשפחה החשובה אדם בלתי מוכר, אשר חזותו מוכיחה עליו שהוא תלמיד חכם חשוב. הוא סיפר את טיב המעשה דנן, שהתרחש עם אביהם בעת לימודיו בישיבה .

עם סיום סיפורו, הוסיף בהתרגשות: "אני הוא אותו בחור סורר שהטיס את האווירון אל על... אין ספק שאם היו מגלים את זהותי, הייתי מגורש לאלתר מן הישיבה, כאשר בין כך ובין כך לא התמדתי בלימודי שם, בלשון המעטה... אולם מעשה גבורתו הגדול של אביכם, עוררו בליבי בימים שלאחר אותו מעשה רגשי אשמה, ורגשי התעוררות תשובה חזקים ! בעקבות כך החלטתי לשנות את דרכי. לקחתי איפוא את עצמי בידים, והחילתי מאז להתעלות בתורה ויראת שמים בעקבות !

כיום, הנני משמש ברוך השם כראש ישיבה לכשבעים בחורים, וכל תורת שלי ותורתם של תלמידי – הכל נזקק לזכות מסירותו המדהימה של אביכם" !!! ואהבת לרעהך כמוך ! (לקראת שבת מלכתא מתוך 'טיב המעשיות')

נצור לשונך

צער השתיקה ושכרה

אדם המזדמן לחבורה העוסקת בדברי גנאי ורכילות ואין ביכלתו להשתמט מהם, אסור לו להשתתף בשיחתם ולספר לשון הרע, אפילו אם אינו חש בנוח להיות השתקן של החבורה. הדבר אמנם אינו קל, כי אף אחד אינו אוהב להראות טפש או משעמם בחברה. אולם ראוי לזכור את אשר אמר אחד מחכמינו ז"ל: "מוטב לי להקרא שוטה כל ימי, ולא להעשות שעה אחת רשע לפני המקום" (עדיות ה,ו). עם זאת, נחמתו במצב מביך שכזה הוא השכר שהוא זוכה מאת ה' יתברך, שנמדד לפי מדת הצער והסבל שנגרמו לו עקב שתיקתו, כפי שאמרו חכמינו ז"ל (אבות ה,ג) : לפום צערא-אגרא. לגבי מצב כזה אמרו גם, כי על כל רגע ורגע של שתיקה הוא זוכה לאור הגנוז שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער.

שביבי אור

לא החזיק לעד אפו

הרחמן ברוך הוא אינו מחזיק הרבה את כעסו אלא אדרבה מחלישו ומצפה ומרחם ומשפיע טובה אולי ישוב החוטא בתשובה, כך יתנהג האדם עם חבריו אע"פ שיכול לנקום ממנו לא ימהר כעסו וימחול עלבונו וירחם עליו בכל היכולת כעין שפרשו "כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו" ופרשו מה היא השנאה הזאת? שראה את חבריו עובר עבירה, והוא יחיד ואינו יכול להעיד, ושונא אותו על דבר העברה, ועם כל זה אמרה התורה "עזב תעזב עמו" שמצוה לקרב אותו באהבה אולי יועיל בדרך זו.

כאשר האדם מתנהג עם חבריו במדה זו גורם שכשעמ"י יצטרכו לרחמים, אע"פ שאינם ראויים להם, ירחם הם' ויבטל כעסו, ולא יחזיק לעד אפו. (תומר דבורה)

לקבלת העלון במייל שלחי בקשה למייל: TzniutW@gmail.com. כמו"כ המעוניינת להפיץ את העלון במקום מגוריה תיצור קשר בפל' 052-7697432.

העלון מוקדש לעילוי נשמת: ר' חיים חטאתו בן ביה ז"ל, ר' יוסף בן ורדה ז"ל, ר' דוד בן רחל ז"ל, ר' עמרם בן פרחא ז"ל, ר' חיים בן רחל ז"ל, רחל בת תמו ז"ל, מזל בת סוליקה ז"ל, דינה בת ורדה ז"ל, אושרת בת מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.